

ద్వితీయభాగము.

గ్రంథకర్త:

పంతులు ఆంజనేయకవి.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

కొండా వీరయ్య ఆండ్ సస్సు గారి భారతీముద్రాక్షరశాల

యందు ముద్రింపబడియె శికింద్రాబాద్.

ALL RIGHTS RESERVED]

PRICE 0-5-0

1936.

గ్రంథకర్త:

పం తము ఆంజనేయ కవి .

అవతారిక

నేనీ పద్యకావ్యమును గేవల కల్పిత కథగఁ బంచ
తంత్రాది కావ్యముల దృష్టియందిడుకొని, యేయొక్క వ్యక్తిని
దూషించు తలంపునఁగాక, యీ యఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ
మున నిత్యజీవితమందు మన కనుభూతముగను దృగ్గోచరము
గను జరుగుచుండు విషయములనే మృగపక్ష్యాదుల కథలుగా
కల్పించి, లోకోపకార నిమిత్తమై నీతిదాయకముగ రచియిం
పంబూని రెండుభాగముల నింతవరకుఁ బూర్తి గావించితిని.
ఇటులనే కథావిషయముం బట్టియు, నోపికంబట్టియు మఱి
కొన్ని భాగములుకూడఁ బూర్తిజేయం దలంచితిని.

ఇది యిట్లుండ “గుమ్మడికాయ దొంగలు భుజములఁ
దడవుకొను” సామెతగా పలువురు పలువిధములుగ దీనిని
వారివారి నుద్దేశించి వ్రాయబడి యుండునాయని సంకోశించు
చుండుటయేగాక, వారిగుఱించియా! వీరినిగుఱించియా! యని
ఫలువుగునన్ను, బ్రశ్నించుచుఁ గూడనుండిరి! ఇది మిగుల
కోచనీయము.

అందు ముఖ్యముగ మన్నిత్రులు శ్రీయుత ఓగిరాల
సుబ్బారావుగారు, తమనే దివాంధముగ జిత్రించితి నను భ్రాంతి

II

చే నా కేగాక యభిప్రాయప్రదాతలలో, గొందరికి మాత్రమే
 కూడ నోటీసుల జారితేసియుండిరి ! ఈద్వితీయ భాగమున
 బట్టియెనను వారు సత్యమును గ్రహించు కొందురుగాక, దీ
 నిటులనే దివాంధ నిర్మాణము వలకును, గొనసాగించి మ
 కొన్ని భాగములు గూడ దుష్టులు వారివారి దుశ్చేష్టి
 ములచే జెడుదురనియు, శిష్టులు కష్టములకు గాలవశంబున
 బాలగు నప్పటికిని; సత్యమేనజయతి, యనునార్యోక్తి నను
 రించి కాపాడబడుదురనియు లోకమునకు జిత్రకథా కల్పిత
 ముగ వెల్లడించుటయే నాయుద్దేశ మైయున్నది.

గ్రంథ కర్త.

III

పండితాభిప్రాయములు.

From,

Brahma Sri Rao Sahib

Pandit Ganala Ramamoorthy Garu,

M. L. C., F. M. U., Vizagapatam.

To,

M. R. Ry,

Panthum Anjaneya Kavi Garu,

Secunderabad.

ఆ ర్య వ ర్య!

మీరు దయతో బంపిన “దివాంధము” అనుపద్య కావ్యము నందందు స్థాలీపులాకన్యాయంబున బరిశీలించినాడ, కవిత్వము బ్రథమప్రయత్నమే యయ్యనాతి కఠినమై మృదు మధురముగనుండి ద్రాక్షారస పాకమునబడుట బూర్వపుణ్యముగ భావింప బడవలసి యున్నది.

ఇట్టి గ్రంథముల వ్రాయు సలవాటు మన తెలుగు వారి యందింకను పరిపక్వ దశనందని మాట వాస్తవమునకు దూరముకాదు. అభాగ్యోపాఖ్యానము, శనిగ్రహము మున్నగునవి పరిమితి సంఖ్యగలవియే.

IV

ఆంగ్లభాషలో అల్పజ్ఞాండరు పోపు మున్నగు వారు
 డాక్సియెడు మొదలగు సెటైరులను వ్రాసి అన్యూపదేశ
 గ్రంథములకు మార్గ దర్శకులైనను మీరంతకంటె సున్నిత
 ముగ కావ్యజస్తువును విస్తరింప గలుగుట శిరఃకంపమును
 గలిగించు చున్నది. వై దర్భీశయ్యతో సాగిన మీకవితాలక్ష్మి
 ముందు ముందింకను సొంపుమీర నవకాశ ముండుటచే మీ
 రింకను ఉత్సాహాతి రేకముతో గ్రంథరచన యొనర్చి ఆంధ్ర
 సరస్వతి నర్పించెదరు గాక యని హెచ్చరించు చున్నాడ,
 చిత్తగించుడు.

గా. రామమూర్తి.

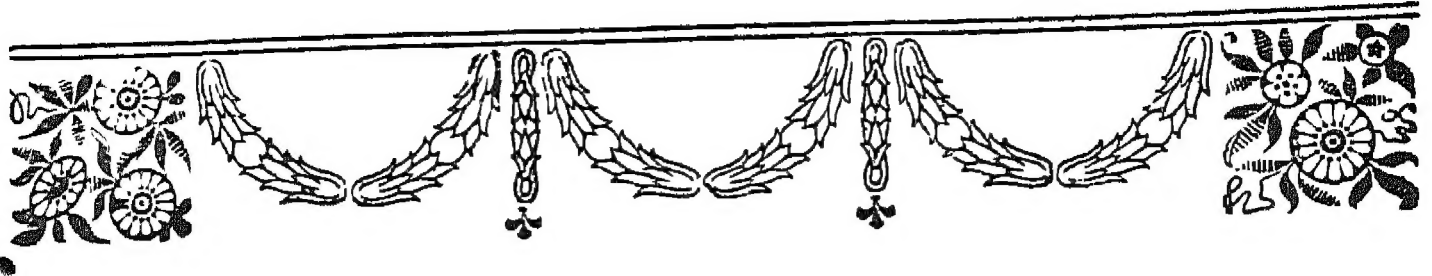
శ్రీ ర స్తు.

చం॥ అరసితిమీరలంపిన 'దివాంధము' పల్కులయల్లికల్ మనో
 హరములుగాఁదనరైహృదయంగమమయ్యెగధాక్రమంబుమీ
 విరచనకల్పనంబొ, యొక ♦ వేళయాదార్థమొ, యే నెఱుంగ దు,
 స్తరకలుపైక హేతువుకృతఘ్నతయంచుమదిగ్రహించితిన్
 చ॥ చెలిమియొనర్చియాపయిని ♦ స్నేహితుదూరుట మేలుగోరు నె
 చెలిని దొసంగులాడుటవి ♦ చిత్రకథల్ సమకూర్చిధీరవ
 ర్యులకొగిఁబోరు బెట్టిముదమొందుటయివ్విదివాంధకార్యసం
 కలితకథారహస్యములు ♦ గాఁగమనించితినయ్యమిత్రమా!

ఉ॥ ఏయటవీస్థలంబుకడ ♦ నెన్నడుమీ కథసంఘటించెనో
 న్యాయముగానెఱుంగ; నిఁక ♦ నందలివార్తల పైనినేనభి
 ప్రాయమొసంగఁజాల సము♦ దంచితభవ్యకవిత్వతత్త్వధౌ
 రేయులుమీరలంచువివ ♦ రింతును గాదనవారలుదురే!

హనుమకొండ. } శేషాద్రి రమణకవులు
 శతావధానులు

దివాంధము.

ద్వితీయభాగము.

క॥ శ్రీ లలనా హృదయాధిప!

పాలితబ్రహ్మాండ భాండ! ♦ పద్మాప్తకు లీ
నా! లక్ష్మణ భరతాగ్రజ!

శైలసుతా హృదయ సంక ♦ జాతద్యుమణీ!

1

క॥ హనుమ న్నాముని పదములు

మనమునఁ దలపోసి పూర్వ ♦ మార్గకవుల యా
ధునిక కవీంద్రులయును నడ

కనులెస్సగ నెఱిగి చిత్ర ♦ కథ రచియింతున్.

2

వ॥ అని యిట్టిష్ట దేవతా కవిజనస్తోత్రం బాచగించి నాచెప్పం
బోవు కథా క్రమం బెట్టిదనిన.

3

సీ॥ నిండారఁ బూచిన ♦ నెత్తమ్మికోలఁ కులు

లలిత కళోపాస ♦ కులరనంగ

నిలనుండి నింగికి ♦ నెగసి శోభిలైడు

వృక్షజాలము జ్ఞాన ♦ వేత్తలనఁ గ
వాతాహతిని రొద ♦ ల్వఱలఁ గా నెగడెడు

పర్వతంబులు వేద ♦ పాఠులనఁ గఁ
జెలఁ గి గుట్టలఁ బల్ల ♦ ములదొర్లి ప్రనహించు
ఝరములు సంగీత ♦ శాల లనఁ గఁ

గీ॥ జెన్నుమీటుచుఁ గానన ♦ సీమమెఱయఁ

దానె ప్రభువయి తనకెందు ♦ దర్పమందుఁ

దీసిపోవని హస్తి మం ♦ త్రినిగఁ జేసి

యేలుచుండెను హర్యక్ష ♦ మెదురు లేక.

4

శా॥ ఆకంఠీరవనాదమున్ నుడులన ♦ ద్యస్సూర్తియుఁగీర్తియున్
లోకంబెల్లడఁ బ్రాకవన్యములు పెల్లుంబెల్లుఁగాఛాత్రులై
వీకందద్గురు సేవఁ జేసి ఘనమా ♦ విద్యల్ప మార్జించిరా
జోకం డీగొనువారిఁ జేసిరటులు ♦ చ్చుల్ ద్రెంచుకో బాటఁ

క॥ పులులుం బిల్లులు మెకములు

(గ౯.

కలకంఠములట్లుఁ గొన్ని ♦ కాకంబులు సం

కులముగఁ దరిజేరినఁ దాఁ

దలఁ గొని సింగంబు విద్యఁ ♦ దగు గతి నేర్పెన్.

6

సీ॥ గండుఁ గోయిలపిండు ♦ గాన మాధుర్యంబు

భావపూరంబుగాఁ ♦ బరఁ గ దిదె

శుక శారికాదుల † సాంపుఁ గుల్కెడిఁ బల్కు

లర్థ గౌరవమొప్పు † నట్లుఁ దీర్చె

గొక్కురో కోయనుఁ † గుక్కుటంబుల కూఁ త

శబ్దార్థ విజ్ఞాన † సరణిమార్చె

రొదలతో సొదలతో † రూపించు ఘూకార్తి

మృదుశయ్యలనుఁ బాడ † మేళవించెఁ

శీ॥ బ్రాతవడి కాననడ్డు ప్ర † బంధములనుఁ

ద్రొంచి సరినూత్న పద్ధతిఁ † దీర్చి దిద్ది

రాజమార్గంబుఁ ద్రొక్కెనై † రావతంబుఁ

బోలు నిభరాజు తన కుడి † భుజముగాగ.

7

వ॥ ఇట్లయ్యిరువురు గురుమార్గంబుఁ ద్రొక్కి. తత్కానన సీమ

నేకచ్ఛత్రాధి పత్యంబువహించి యేలుచున్న గొండొక

కాలంబునకు.

8

ఉ॥ అందున రెండుకాకులు పి † కంబులుగాగను విట్టవీఁ గిపెన్

గందరగోళమున్ సలిపి † కాసట బీసట వ్రాఁ తలెన్నియో

పొందుగవ్రాయఁదద్దురులు † బుద్ధులు సెప్పుచుఁదిట్టిపోయఁగా

నందొకపక్షి మ్రగ్గెఁబరి † హాసమొకో! గురునిందసేయుటల్!

ఉ॥ వారి ప్రతాపమున్ విని య † వారితభక్తినిఁబిల్వఁబంచి బం

గారపుఁగాన్కలిచ్చివని † కాజని కాంతములైన పుష్పముల్

హారవిభూషణంబులుఁ గ † సర్పణఁజేసి నమస్కరింతు ర

వ్యారలుకాసనాంతర ని † వాసులు దాసులుఁ గాగవారికిన్

చ॥ ధనమున శౌరవంబునను ♦ తమ్మెదిరించిన వారిగెల్పుటన్
 ఘనమగు శిష్యసంపదను ♦ ఖ్యాతిని నీతిని నెల్లరీతులన్
 వనమున వీరికిందగిన ♦ వారలులేరను మేలిమాట కుం
 దనరుచుమై త్రిపెంపొసఁగఁ♦దారటులుండిరి కీర్తికాములై

వ॥ ఇట్లా గజసింహ యుగ్మంబు నిజకాంతిం దత్కానన సీమ
 దశదిశలం బ్రసరింపఁజేసి వెలుంగుచుండు కొండొక కాటం
 బునకు దివాకరుండస్తమించుకరణిఁ గాలకర్మ వశంబున
 నగ్గజంబు దివంగతంబైన. 12

ఉ॥ హా! యను, బోతివాయను, బ్రి! యాయను సత్సభలన్ దివాకరుం
 డా! యను, శత్రువర్గపరి ♦ హంత! సఖాయసు, నన్ను వీడఁజ
 న్నేయను, దేవవర్గముల ♦ నెక్కటిఁ బోరఁగ నెట్లు నేర్తువో
 యీ! యను సింహమార్తిని గ♦జేంద్రవియోగమున న్దలంగు
 సీ॥ అర్థింపబ్రహ్మమ ♦ యమగు బ్రపంచంబు (చున్.

నాతండెకూర్చెనై ♦ క్యంబు మనకు

నుడులలో నడలలో ♦ నూత్నభావంబుల

భేదమించుకలేదు ♦ పేర్నిమనకు

గురునిగా నృపునిగా ♦ గూర్చిమిత్తునిఁగాగ

శౌరవించితివి య ♦ ఖండబుద్ధి!

నిర్వృతనేరిపై ♦ నీగవ్రాలినగాని

గల్గెడుబాధ యె♦క్కటిగ మనకు

గీ॥ నీవు నేనను భేదంబు ♦ నెఱుకఁబడక
 యేలితిమి సర్వకానన ♦ మింతదనుకఁ
 జాలనను భీతిలేదు స్వ ♦ శక్తికలదు
 కాని యెడబాటెనన్ను దుః ♦ ఖమున ముంచు. 14

గీ॥ అనుచుఁదలపోసి తలపోసి ♦ యార్తిఁగుందు
 తరుణమునుఁగాంచి కుత్సిత ♦ పరులు కొంత
 పూర్వవైరంబులను మున్నె ♦ పొంచియుండి
 పగనుసాధించుకో నిష్ట ♦ పైకివచ్చి. 15

సీ॥ అయిపోయె వీరి ప ♦ ర్యవసానమిఁకమీద
 సాగిరాదాట త ♦ త్వరణి హరికి
 నరి దుర్గములఁగూల్ప ♦ గరిలేదునేఁడింక
 గర్జనంబులగుండ్లు ♦ కదలునొక్కొక్క!
 కూఁకటివేఱుతోఁ ♦ గుజములఁబెకలింప
 గరికిఁగాకాశక్తి ♦ హరికిఁగలదె?
 కాసారములఁజొచ్చి శ కళలగాలింపంగ
 హస్తీక్షేగానిసిం ♦ హమునకగునె?

గీ॥ అనుచుఁగసిఁదీరసరిపక్ష ♦ నట్టివాదు
 లాడుకొనుచుండె నన్యము ♦ లచ్చటచట
 విని సహించుటే యెఱుఁగని ♦ వీరసింహుఁ
 డవనికంపింప గర్జించె ♦ నంతనిట్లు. 16

శా॥ ఏమీ! యిప్పుడు మీరు దండిమగలై యీ వాదముల్పల్పఁగా
 నాముష్యా యణుతాదురొల్లా! సభ నెం దై నన్ సరే కూర్చువో
 జీమూతంబుల వాయుదేవుపగది ద్వైండాడి; శుండాలమో?
 సామర్థ్యప్రతిభావిశేషముల నన్ స్తచ్చక్తియో! చూపెదన్
 . వ॥ అనుచు గర్జింప నాహోషభీషణ నినాదంబు గాననంబెల్లఁ
 బిక్కటిల్ల!

18

సీ॥ కరిబృందములు భీతి హరియాధములఁజొచ్చె
 హరిణముల్ చిటుతల దరులకుటికె
 వృషభముల్ బెబ్బలి పెనుకందరలడాగ
 నేదులు ఖడ్గాల నితీయ దూరె
 నెలుఁగులెల్లునఁగొండ చిలువలనెగఁబ్రాకె
 నహివర్గములు బర్హి యండఁబారె
 బెదరి ఛాగంబులు వృకసమూహముఁజేరె
 శశములార్తినిఁగూడె జాగిలముల

గీ॥ నక్కలునుఁగుక్కలేకమై నలుఁగెలంకు
 లందుఁదిరుగాడె గుండియ లదరిపడఁగ
 తెక్కలల్లార్చిపక్షులు రేగెనింగి
 గాననంబెల్లనత్తటిఁ గలఁతఁజెంది.

19

ఉ॥ అంతటిశౌరవంబునకు నామృగరాజటు లూరకుండినన్
 వంతయెలేకయుండెడిది వార్ధకముందరియంగవచ్చెదా

నంతకువృద్ధకేసరిని ♦ నండగ మంత్రినిఁ గాగఁజేసి సా
మంతులమీదికిఁ దుమికెఁమాయురె! కీర్తికిఁదృష్టి లేదుగా?

|| పదములఁ దొట్రు పాటొదవ ♦ భావములు సరితూఁగ
(కున్న మె

త్తదనముఁగంతమందొదవ ♦ ధాటియునంతకుఁగొంతతగ్గఁగా

మదకరవై రివర్గములు ♦ మారెదురందలకొన్న సందడి

ముదుసలులై నసింగములు ముప్పుఘటించునటంచు నేర్పుతో

|| ఇంటికిని దారిఁబట్టిరి; యిర్వరంత (21

నీవుశుంతవు, శుంతవు ♦ నీనటంచుఁ

గినుక నొండొరు నిందించు ♦ కొనుచు మగుడ

వారుఁదలపెట్టరై రియ ♦ పుగదిఁదిరుగ. 22

|| పనివడియెవ్వరేన్నిలునఁ ♦ బంచినఁదానొకరుండసింహమే

గును, చనిపూర్వపుంగధలు ♦ గోవిదబుద్ధినుపన్యసింపఁ గా

వనపతులంతకుఁ మిగుల ♦ భక్తిని నిచ్చెడుఁగాన్కలంది సం

జనితముదంబునన్మరలి ♦ శాంతినిఁగాలముపుచ్చునత్తటి

గా|| ఆరామంబులఁబ్రొద్దుపుచ్చిప్రకృతి ♦ బార్థింఛితన్మాధురీ

సారంబెల్లనుసేకరించినిజ శి ♦ ష్యప్రాయులొవారికి

నోరూరంగఁదదర్శముల్ నుడువుచు ♦ నొవ్వెందునుం లేకసం

సారంబెంతయుఁబచ్చగాదనరనై ♦ శ్వరంబునన్దూఁగెడు

గీ|| అర్థియెవరై న నింటికి ♦ నరుగుఁదేర

నరయు “నభ్యాగతోవిష్ణు” ♦ వన్నయట్లు

భార్యయుండాను నత్యంత ♦ భక్తితోడ;

దురితిములువాయునాదంప ♦ తులనుఁజూడ. 25

శా॥ ఆప్రాంతంబుననొక్కహంసమును వి ♦ ద్యాబుద్ధులయొక్క
గ్యుడై

విప్రత్వంబునుఁబొందిపుణ్యకథల ♦ న్వేనూర్లుతోధించివ్యా

సప్రోక్తంబులుఁగాగఁజెప్పచునుస♦ తాంగత్యుడై జీవితం

బాప్రాజ్ఞుండునుఁజేయుచుండెనటనా ♦ వాసంబుకాసారమై

చ॥ ఘనతరవాగ్వివాదమున ♦ కాదుశ్రుతిస్మృతిశాస్త్రనైపుణం

బుననుబుధానురంజనుఁడు ♦ భూరిశమంబునయందెకాదు త

న్ననవసరప్రసంగముల ♦ నాజకిలాగెడివారిరూపు మా

పనునతితామసుండనుచు ♦ వాకొనుచుందురులోకులాతనిన్.

ఉ॥ ఆతనియొద్దసింహమును ♦ నాదిని నించుక విద్యనేర్వ సం

ప్రీతినిశిష్యుడై గురువ ♦ రేణ్యునినత్యనురక్తిఁగొల్చి వి

ఖ్యాతినిసంచరించెనటుఁ ♦ గావునదిగ్విజయంబుసేయచో

నాతనితెన్నుకుఁజనక ♦ నన్యముఖంబులనేగుచుండుటల్.

చ॥ గురువునుమించుశిష్యుడని♦ గొప్పఁగఁదన్నెవరాడుకొన్నసం

బరమునసింగమాడు మఱి♦ వారలెహంసమునల్లెమెచ్చి నే

సరికిని నొజ్జ వీరనిన ♦ స్థామజ వైరికి నేకతంబునో

సరిపడదయ్యె! లోననిది ♦ సాగుచునుండెననేకవర్షముల్.

చ॥ ఇదితగదంచుఁజెప్పనిపు ♦ డేనుగులేద! మఱెవ్వరేని వా

నిదటియసాహసింపరు; న ♦ నేకముల్నిధిగిల్లుకజ్జముల్
 పొదలికరామరావణుల ♦ పోరులుగాగనుమున్ను నేర్పుతో
 విదితయశుండమాత్యుఁడువి ♦ వేకముతోనవియెల్లఁదీర్చెడిన్
 నీ॥ పరమేష్ఠినుండిమా ♦ పంశంబుపూతమై

వీరసింహులతోటి ♦ వెలయుఁగాదె

సహజమాశక్తిఁ బ్ర ♦ సాదించిబ్రహ్మయ

సృష్టించెనన్ను వి ♦ శేషబుద్ధి

గెడదోడునీడగా ♦ కీలించి కరిరాజు

నేలుకోమనుచు న ♦ న్నిలకుదింపె

నింతయోయంతయో ♦ యేనేర్చినదెయున్న

నన్యగుదులయొద్ద ♦ నదిపొసంగె

గీ॥ గాకయుండినఁగరిఘోట ♦ కములనడక

బంటుపోకడనేర్పెయ ♦ భాసుకాదె

హంసమాపాటికే యుపా ♦ ధ్యాయుడనుట!

యనుచుఁ దనలోనఁ దర్కించు ♦ కొనుచునుండు. 31

క॥ అత్తటి రంగస్థలమున

బిత్తటి ఘూకంబువ్రాలి ♦ ప్రియవచనంబుల్

మెత్తని సేల్వలజోడుల

నెత్తెఱఁగుననిచ్చెమున్న ♦ నేదెలిపితిఁగా!

32

న॥ అవ్విధంబున నావృద్ధ సింహంబు సంతసంబున వారిచ్చిన

కాన్కలంది లోకాచారమర్యాద ననుసరించి ముందు
 బకదివాంధంబుల నిరువుర నాశీర్వాదించి యిట్లనియె. 33
 ఉ॥ ఎవ్వరుమీరు!మీయునికిఁమెయ్యది. కార్యమునెద్దిపూనిమీ
 రివ్వనభూమిఁజొచ్చుటలుఁహెచ్చినపేర్మిననన్నఁజూడమీ
 రివ్విధినేగుడెంచుటకుఁనెయ్యదిహేతువు? తెల్పుడన్న నా
 చివ్వలమాటిగూబయునుఁజిర్నగవొప్పఁగనిట్లుఁబల్తెడిక.

అ॥ మిమ్ముఁగనుటకన్న ♦ మించినకార్యంబు

మాకువేతెకలదె ♦ మాన్యచరిత!

పరమయోగ్యుఁడితఁడు ♦ బకనామధేయండు

హవణమీఱనన్ది ♦ వాంధమండు).

35

సీ॥ కటికిచీకటిపిండు ♦ క్రాలుఁగారడవులు

హవణంబులగుమావి ♦ హారములకు

శ్లాకినీ డాకినీ ♦ రాకాసి గణములు

సహచరంబులుమాకు ♦ విహారణముల

దిసమెల్లఁ దిరిగి ని♦ ద్రించు విహంగము

లశనంబులగుమాకు ♦ నిశలయందు

నాయుఃప్రమాణంబు ♦ లరసి మృత్యువుజూడఁ

జాటిచెప్పనుమంచి ♦ జ్యోతిషికుల

గీ॥ మపుడు మాతాత నేర్పదో ♦ ణాత్మజునకు

శత్రుశేషంబుఁ బరిమార్చు ♦ సరిణిగొంత

నేడు నాతోడఁ బుట్టిన ♦ నేర్పుగాదు

కాలములనుండి మాకుఁ బ్రీ ♦ ఖ్యాతిగలదు. 36

చ॥ అనవినిగుండెజల్లనఁగ ♦ నాననసీమయువెల్లఁబాటఁబా
వనకులవంశశేఖరుఁడు ♦ వారకవారలమోముఁజూచివే
దననొకకొంతచిత్తమునుఁ ♦ దత్తరపెట్టఁగ; వీరెకామగా
మునుపటులేఖలన్నమలి ♦ పోకడలన్నినిపించియుండుటల్!

శా॥ ఏనాడేనిటువంటిపక్షితతినా ♦ యిటున్సదాతిధ్యభో
గనందంబునఁదేలఁగానెఱుఁగ సూ♦ ర్యారాధనప్రక్రియల్
ధ్యానంబుల్ జపమాచరింపఁగ దివాంధ్రప్రాతికూల్యంబులౌ
గానీచూతమటంచు దుశ్శకున శం ♦ కాభీతిలోనుండఁగన్.

వ॥ అంతనా దివాంధము. (38

శా॥ స్వామీ! మున్ను భవత్స కాశమునకుం ♦ బ్రతంబులంబంపియా
స్వామిదోహులచిత్తవృత్తిసట వి ♦ స్పష్టంబుగావింపఁగా
దామెంతేనియుసంతసించిప్రతిప ♦ త్రంబొండువ్రాయింపరే
మేమేసుమ్ముతదీయసూక్తులకు నె ♦ మ్మింత్రాతులైయుం
(డుటల్.

గీ॥ అంత మృగరాజు వారితోఁ ♦ గొంతపసియు
సానుకూలంబుఁగాగల ♦ దంచుదలఁచి
యెందురెన్నాఁగులాతిధ్య ♦ మొసఁగి పిదప
ననుమతిం నెను స్వస్థాన ♦ మునకుఁబోవ.

ఉ॥ అంతనుఁదృష్టివోవకది ♦ వాంధముకొండొక యుక్తిహే
చుగ్గన్

సంతస బెట్టగా దలఁచి ♦ సామజవైరికి శోరయుగ్మమున్
“వింతలుపెక్కులుండు నట ♦ వీన్ధలిమావనమందుఁ జూడన
త్యంతమువేడుకొ, నిజము తప్పక రావలె” నంచుగోరుచున్.

గీ॥ సెలవుగైకొని వారియా ♦ శీస్సులంది (42

బక దివాంధములు నిజ ని ♦ వాసములకు
జనిన నాఁటినుండియుఁదమ ♦ స్వాంతములను
జూచిరా నిచ్చవొడమె కి ♦ శోరములకు. 43

క॥ పడయంగరాని పుత్తులఁ
బడయుటయుఁ దమంతవారు ♦ వారలునగుటం
గడుఁబ్రేమగూర్చి సింహము
విడువంగానొల్ల దెపుడు ♦ వృద్ధతచేతన్. 44

గీ॥ ఏదియేగాని దండికి ♦ నెదురునిలిచి
యింతదనుకను బలుకాడ ♦ నెఱుఁగకున్నఁ
జూచిరావలెనన్న యశా ♦ తృక్యమునను
దైర్యముంజేసియడిగినఁ ♦ దనయుఁజూచి. 45

ఉ॥ పోవుటకేమిగాని యటఁబూర్వపుశిష్యులుబంధుమిత్రులౌ
కోవిదులెందఱోమనకు ♦ గూర్తురుమిక్కిలిప్రేమభక్తులున్
గావునఁజింతలేదు; భయ ♦ కారణమింకొకటున్నదందహం
భావపుబెబ్బులుల్ గలవు ♦ నారినిఁజూచిమెలంగఁగావలెన్.

చ॥ ఎఱుగరు పిల్లకాయలెటు ♦ లేజరియించినఁజెల్లునింటమీ
 డెఱుగకయన్యదేశములఁ ♦ డెంపగులై జరియించునొప్పదె
 వ్వరికిని, మాయశస్సునిలు ♦ పందగఁజూడఁగఁబోలుమీకుమీ
 రరమర లేకపోయి సుఖు ♦ లై మగుడంజనుడెండు పేగమే.

చ॥ మఱు చితిన్కొక్కమాటనట ♦ మాన్యుఁ మమస్త్రియశిష్యు
 యుఁనదా

సరసవచోవిలాసవిల ♦ సన్ముఖమండలుఁడర్థికోటికి
 న్నిరతముస్వాగతంబొసఁగి ♦ నిత్యపుజీవనముంగడంగు మీ
 రరుగుఁడు వానిఁజూడఁగ శు ♦ కాన్వయుఁడతఁడు మేలు
 (గల్గెడిక.

గీ॥ ఆనుచునామోదమునుఁదెల్పి ♦ నందులకును
 గరము సంప్రీతులగుచుఁగి ♦ శోరయుగ్మ
 మపుడుఁ బయనంబుఁగట్టి వ ♦ నాంతరముల
 వింతలను జూచుకొనుచును ♦ వెడలిరంత. 49

ఉ॥ తూరుపుదెల్లవాతె మరు ♦ దూపులడాకకు రేయియెల్లయున్
 గూరుకు లేకయున్నవన ♦ కూటములప్పుడెగుఱు వెట్టుచున్
 బోరుననిద్రవోదొడఁగె ♦ బూఁబొదరిండ్లను, వృద్ధవన్యముల్
 కోఱుదీటుచున్ సుషలఁ ♦ గోపముజేసెడిదన్నిమిత్రమై!

క॥ కతిపయ దివసంబులకు 50

న్నతిరయమున వచ్చిచేరి ♦ రావనమునకుం

బిత్తవాక్యసరణి ముందుగఁ

గుతుకంబునవారుశుక ని ♦ కుంజముజేరన్. 51

వ॥ వారల యాగమనంబువిని. 52

చ॥ కరమపురూపమై కనఁగఁ ♦ గల్గెనుసింగమువీరిఁగాన, భా
సురముగఁగండ్ల దత్తుతులఁ ♦ జూతమురండని వన్యులెల్లనొం
డొరులకుఁజెప్పఁచుండెరలి ♦ యొండొరులంగడవంగవచ్చిజూ
చిరియొక చిత్రమాగతిని ♦ సింహకిశోరులవితచూపులన్. 53

చ॥ విడుదులుభోజనంబులను ♦ వింతలువింతలుపిండివంటల
ప్పడములు పాయసంబులును ♦ బాలును నేయియు జున్ను
మీగడల్

విడియముగంధమాల్యములు వేయివిధంబులఁగూర్చిభక్తితో
గుడువఁగఁబెట్టుచున్ హితముఁ ♦ గూర్చుచునుండె శుకుండు
వారికిన్. 54

గీ॥ వీరిరాకను విని దివా ♦ భీతివేగ
శుక నివాసంబుఁజొచ్చి కి ♦ శోరములను
న్నహపుంకాఁగిలింతలఁ ♦ జిక్కఁ బట్టి
పూర్వపరిచితు శుకుని న ♦ వ్యచును జూపి. 55

గీ॥ ఇతని గృహమునఁజేర నిం ♦ కేమి కొదువ?
లిట్టిస్వాగతంబులు కొత్త ♦ లెపుడుఁ గాపు
పేదవారిని మమ్ము ను ♦ పేక్షఁజేసి
వచ్చుటే దెల్పుకుండుట ♦ పాడియగునె? 56

చ॥ అని కపటాంతరంగమెన యంగదివాంధముపల్కుమాటలన్
 వినిశుకమంత, “మీరలన ♦ వేటాకొ! వీరిభవద్దృశాంబుకే
 గొనిచనవచ్చుదీనమన ♦ కుంగలభాగ్యపుఁదారతన్యముభ
 గొనకొనిలెక్కలా! పసిడి ♦ గ్రుడ్లునుబెట్టరువీర లెందునన్!

గీ॥ అనుచు సహజంబుగాఁబల్కి ♦ నట్టిమాట (57 •

వ్యాఖ్యలనుజేసి యర్థంబుఁ ♦ బాటబట్టి
 చూచితెరె!వీని గర్వ వి ♦ స్ఫూర్జితంబు
 నుండదగదింక పోదము ♦ రండటంచు. 58

గీ॥ వెంటఁ గొనిపోయె నాకోట ♦ డింటికపుడు
 మూడునాశ్యముచ్చట తల ♦ మునకలైన
 మగుడఁ గొనివచ్చి మంచిగ ♦ మాటలాడి
 శుక నికుంజంబుఁ జేర్చెహె ♦ చ్చులకు బోక. 59

క॥ వచ్చినఁ బోయిన మగుడం
 వచ్చిన నొకపగిదిఁ గానె ♦ స్వాగతమిచ్చెన్
 ఇచ్చకము లెప్పుడతనికి
 నచ్చవు మఱిలాకికంబ ♦ నన్ దెలియఁడుగా! 60

అ॥ పంచదార తేనె ♦ పాలు మీగడఁబెట్టి
 పలుకమన్న శుకము ♦ పలుకునిచ్చ
 నభము శుభము లెఱుఁ గఁ ♦ డా మాటలందున
 శత్రువైన గుడ్డుఁ ♦ జాటుచుండు. 61

ఉ॥ కొన్నిదినంబులప్పగిది ♦ గూబ నిరంతర కార్యదీక్ష సం
పన్నుల నాశ్రయించి పరువంబగు సత్సభనొండుగూర్చియ
త్యున్నతమైనగౌరవము♦నొందఁగఁజేసి కిశోరయుగ్మమున్
దిన్నఁగఁ“బుట్టపెట్టె”నతి♦ధీరుఁడువాఁడిటువంటియెత్తులన్

ఉ॥ వారికి వారివారికిని ♦ వార్ధకముం దటియంగ నింటిలో
నూరకయున్న కేసరికి ♦ నొప్పిద మాగతి మంచి సేల్వలుం
నూలులమించుగట్నములు♦నూతనభంగి ధ్వజంబునొండుస
త్తారములందఁజేసి నిజ♦కార్యమునుం సుముఖంబుఁజేయఁ
(గన్

వ॥ ఇట్లా సింహకిశోరంబులు ఘనమగు సభాసత్కారంబు వ
డసి విజయోత్సాహంబునన్ మెఱసి, నిజాటవిం జేరి జ
నకుఁ బాదంబులకుఁ బాణమిల్లి యిట్లని చెప్పం దొడంగిరి.

మ॥ భవదాజ్ఞాశిర సావహించుచు శుకా♦వాసంబుకే పోవసఁ
స్తవనీయంబగుస్వాగత బులమముం ♦ దానింటనుంజేర్చిమ
క్కువ జూ పెట్టుచు నన్నపానముల్ మా♦కుంలొటురాకుం
(డున

ట్లవధానంబులమైత్రిజూపె నమితో♦త్సాహంబు దైవాఱఁ
(గన్

మ॥ ఘనుఁడఁఘూకముమాదురాకవిని ని♦ష్టాపట్యముంజూపిరే
లనిశంబున్ మనువానివెంటఁగొనిను♦ష్టాత్ముల్ మముంజూ
చి యో

ర్వనివార్తివిశదంబుఁ జేయుచుమిముఁ రప్పింపఁగాఁగూడ నె
 క్కొనిదానెంతయు యత్నముల్ సలిపె మీ ♦ కుఁవీలుఁ
 (గాకుండినన్, 66.

క॥ మమ్ముల మీకటు మాఱుగ
 నిమ్మగు సభనొండుగూర్చి ♦ హెచ్చగు సన్నా
 నమ్ముల గౌరవ మొందఁ గ
 నమ్మహితుఁ డు జేసె నివియె ♦ యాకట్నంబుల్. 67

వ॥ అనుచుఁ జూపుచు. 68

సీ॥ కాశ్మీర దేశపు ♦ కానన సీమనే
 యుత్పత్తియగునిట్టి ♦ యున్నిసేల్వ!
 లాంధ్రదేశపు సిద్ధ ♦ హస్తలోక్కరె యిట్టి
 ఖద్దరు వడుకఁ బ్ర♦భ్యాతిఁగనుట!
 వారణాసీపుర ♦ పాఠంతమందు నెగాని!
 దొరకవెచ్చటను బ ♦ నారసులివి!
 హిమవన్నగపాఠ ♦ హిమరాసులనెగాని
 పెరుగదిట్టి ధ్వజపు ♦ వృక్షజాతి!

గీ॥ అచటి టంకంబు లివియెంత ♦ యందముగను
 మెరియు చున్నవొ చూడుడు! ♦ మీరలనుచు
 బాలురాడుచు సంబర ♦ పడుటఁ గాంచి
 నవ్వుకొనుచుండెలోన వ ♦ న్యముల రేడు. 69

వ॥ వీరు మున్నెన్నండు నిట్టి సభా సత్కారంబుల వడయమిం
జేసి ప్రథమావస్థయందున్న వారలు, వీరి యుత్సాహం
బునకు భంగంబుఁ గలిగించుట యుక్తంబుఁ గాదని తలంచి
సింగంబు నిజకిశోరములం దిలకించి నాటి సభ కెవ్వరెవరు
విచ్చేసిరని యడుగ వారలిట్లనిరి.

మ॥ శుకముండె బకముండె యవ్వనమునఁ శుండాలమొం
డుండె శా

బక శార్దూలమునుండెఁగోకిలమునఁ భృత్వంబునందుండె, శా
రికయుండెం, గరుడుండునుండెనతి గర్విషుండువీడెప్పుడు
వికటప్రశ్నలమమ్మునేచుకొనుచుఁ విద్యల్ పరీక్షించెడిన్.

ఉ॥ ఆతఁడు ఘూకమన్ననిక నార్చుచు మూరెడువేర్చు గయ్య
ముల్

బ్రీతి వహించి వారితల ఁ వీరికి వీరిదివారికి మహా
చాతురిమార్పుచుండు ననిఁ జావగదిట్టుచు వేళపట్టులన్
జేతులదీటవో నడచ ఁ సిద్ధము భీకరుఁడతఁ డెంతయున్.

గీ॥ తనయులీరితి నచటి వా ఁ ర్తులనుఁ పూస (72

గుచ్చినట్లు బేర్చితనకె ఁ టుంగఁజేయఁ
బుత్రవిజయంబునకుఁ గొంత ఁ మోదమొంది

చింతనముసేయు నిజ పరి ఁ స్థితులఁ గొంత.

ఉ॥ ఏనటువత్తునంచునొకఁ యెత్తునఁ దత్సభఁ గూర్చిమీదటన్
 నేనయశక్తి దెల్పఁ గను ♦ నేర్పున నయ్యది నాకుమాటునా
 సూనులుగాన వీరినటఁ ♦ జూపినగోటము! సభ్యులెల్లరుం
 మౌనముదాల్చియుండిరి సమాయకుఁ డీతఁడు లొక్కుడెం

తయున్ 74

ఉ॥ విద్యల నెన్ని నేర్చిన వి ♦ వేకియెయైన సమాయకుండుగా
 సద్యశ మెన్నఁడుంబడయఁజాలఁడు ముక్కుకుసూటిబోక నే
 యుద్యమమైనఁబూనిసమఁయోచితబుద్ధిసమాయకత్వముం
 బ్రద్భుతమొందజేయ నదిఁ బాటునుమంత్రమురీతి నెల్లెడన్

గీ॥ మహితగుణగణ్యుఁ డైన స ♦ మాయకుండు

గరుడుఁ డననేలఁ నంతటి ♦ కంపమొందు

మిమ్ముఁ బ్రశ్నింపఁ దగినట్టి ♦ మేటిమగఁడె!

విపుల బలమానఁ జదువున ♦ వినతసుతుఁ డు? 76

చ॥ అనవినిపుత్రుల ప్థువినఁ యంబున కేల్ప టియించిస్వామి! యా
 వినతసుతుండునిర్భయుఁడుఁవీరుఁడతండల గూబయన్నఁ దా
 మనమునకోపముంగదురఁమండిపడున్ మరిఘూకమిత్రులన్
 గనిన నదేలొకో తగినఁగౌరవ మీయఁడొకింతయేనియున్

ఉ॥ ఘూకమదొక్కఁ టేయతని ♦ కోపమునన్ బడెఁగానిసద్విజా
 నీకముకెల్లఁదామిగులఁ నెయ్యముజూపెడి సాధుమూర్తితా

నేకలహంబునై నఁ గొనఁ జెప్పడు కుత్సితఁ డెవ్వఁ జేని దన్
డీగొనెనేనిఁ జంపును కఁడిందిబలంబును జూపితీవ్రతన్. 78

ఉ॥ ఇంతమెకాదతండుఘనుఁ డెంతయువిద్యల గొంత నేర్చియ
భ్యంతరమించుకేని దన ఁ యాత్మవిచారణ సుంతలేక దు
ర్దాంతత బండిత ప్రవర ఁ ధాటికేనేని భయంబునొంద క
శ్రాంతముపాదులాడుచునుఁ శాస్త్రవిచారణమీరిచేసెడిన్

ఉ॥ మానిత ఘూకమిత్రునవఁ మానముజేయునుగాననీతనిన్
న్యూనతఁజేసి సత్సభలఁనొవ్వఁగ మీరు పరాభవించి మా
కానయశాలి గూబకు నుఁ దంచితసంతసమొందఁజేయఁగా
బూనుడుపుత్రవాంఛలబ్రఁపూర్ణముచేసినతండ్రితండ్రియా

క॥ అనవుడుఁ ముదుసలి సింగము

దనయుల నత్కార ఫణతిఁ ఁ దలపోసి విలొ

చనములరక్తిమ మొందఁగ

వినతాసుతుమీద బగను ఁ వివరించునిటుల్.

క॥ నాలావు కొలఁది నెఱుఁగక

బాలకులగుఁ మిమ్ముగేరు ఁ పక్షిందుగ్రధృతిన్

కోలాహలమునఁ బొరిగొం

చాలంబున హరుఁడువచ్చి ఁ యడ్డంబైనన్.

82

చ॥ మనమునశాంతినిొందుఁడిక ఁ మాన్పెదనేనిదెనాదుశక్తిచే

ఘనుడగువై స తేయుబలః గర్వమునంతము జేయువాడ కా
ననమున నెవ్వరేని జత • సంబుగ నాతని పక్షమూనినకా
గ నెదరుమత్స్యతాపమిది • కాలముగాదనియోర్చియుండుడి.

వ॥ అని యిట్లా వృద్ధసింహంబు నిజసూనుల కత్యంతముదంబు
గూర్ప నాసింగంపు కుట్టలు వేగిరపడి మిత్రుండగు దివాభీతి •
కొండొక యుత్తరంబున జనకునిచే గరుడ పరాభవం
బునకై చేయించిన ప్రతిజ్ఞందెలుప నంతనిచ్చట. 84

ఉ॥ మూలలఁ డాగిడాగితనః మోమునుఁ జూపక సిగ్గుచేటునకా
గాలము బుచ్చుగూబతనుః కంబునమిత్రులలేఖ గాంచి తా
దాళఁగ లేక వన్యముల • తావున కేగియు వారితోడ గం
గాళముఁబోలువక్త్రఫలః కంబునుగ్రుడ్లునుఁ ద్రిప్పియిట్లనుకా

మ॥ హరివిద్వేషిమయూరహంసములకత్యంః తాప్తబంధుండుయ
గ్గరుడుండాతనిపోతరంబునిక నే • ఖండించెదంజూడుఁ డీ
ధరణిన్నన్నొకనీచపక్షియనుమీ • తత్త్వంబు దధ్యంబె!న
స్మరిమార్పంగనువానిచేతనగునా • వాచాలు డాతండిలక.

గీ॥ కోట డీరీతిపక్షుల • గూళ్ళకేగి

సాధు గుణగణ్యు గరు డుని • సారహీన

మైన మాటల దూషించు • టదిగ్రహించి

శాంతివిడనాడిద్విజరాజు • సభను గూర్చె.

వ॥ ఆ సభకు నరుదెంచిన వన్యంబులెవ్వయన?

88

సీ॥ శుకశారికాపిక ♦ నికరంబునొకక్రేవ

శార్దులశాబక ♦ సంఘమొకట

భ్రమరంబులును చక్క ♦ వాకంబులును హంస

బకఘూకములునొక్క ♦ ప్రిక్కజేర

చమరీమృగంబులు ♦ శరభంబులును లేళ్లు

జివ్వంగియేదులు ♦ సింధురములు

కణజాలు దుప్పలు ♦ కారుపండులు జింక

పిల్లులు పిల్లులు ♦ భల్లుకములు

గీ॥ సభను నెలకొన గరుడుండు ♦ సభ్యులకును

వందనముజేసి ఘూక ప్ర ♦ వర్తనంబు

లవముదప్పక నీరీతి ♦ లలితమైన

పదములను గూర్చి నేర్పున ♦ బలికెనిటుల

89

వ॥ సద్గుణ గరిష్టులైన యోవన్యములారా? దివాంధుని ప్రవ

ర్తనంబెట్టిదో యెటుంగంజేసెద సావధాన చిత్తులరై

యాకర్ణింపుడు.

90

సీ॥ పటుపయోముఖవిష ♦ ఘటమునా గోముఖ

వ్యాఘ్రంబురీతిని ♦ నభినయించు

నొకరి మేలున కెపుడు ♦ యోర్వజాలని నీచ

చిత్తుండు దుర్గుణ ♦ చేష్టితుండు

పరుల మోసముఁ జేయు ♦ భావంబుఁ గలవాడు

హరిపదధ్యానుల ♦ కతివిరోధి

యితరకులీనుల ♦ కిడుమలఁ బుట్టించి

శాఖలేర్పడఁ జేయు ♦ చపలుఁ డరయ

గీ॥ నీతిబాహ్యుండు కుటిలుండు ♦ నీచమతియు

పూతచరితుల దూరెడి ♦ పాతకుండు

గురువరేణ్యుల మనముల ♦ క్రుశ్కఁ జేయు

పరమ దుర్మార్గుఁడీ నీచ ♦ పక్షికులుఁ డు.

91

వ॥ పరమపావనుండగు మయూరేంద్రునియెడ విద్యార్థియై

తదనుగ్రహంబు వడయు పట్లంజేయు మాయోపాయ

శుశ్రూషాక్రమం బెట్టిదనిన.

92

చ॥ గురువగు బర్హిపాదములు ♦ గోరిభజించియు నింటనాతని

సరసకళత్రయుక్తుడయి ♦ 'సద్గురువీవే'యటంచు మ్రొక్కి సం

బరమునపాదముల్ కడగి ♦ భవ్యత దజ్జలశేషమెంతయు

శిరమునఁదాల్చి దివ్యమని శిష్యునినమ్రతఁగొంతజూపుచు

ఉ॥ మ్రొక్కివినమ్రుఁడై నెమలిఁ మ్రోలనుదాసునిమాడ్చి సేవలన్

జక్కగఁజేసియమ్మహితుఁ సత్కృపగానముఁగొంత నేర్చితా

నిక్కుచుబర్హి "గృష్ణు"డని నెయ్యముమీఱఁగ బల్కు

చుండున

ల్లిక్కుల్ల జాటుదాఁ దనవిఁదీరక సద్గురు కీర్తి నెల్లెడఁ.

ఉ॥ చాటును బర్హివిద్యల నిఁశాటుఁడు దిగ్విశలందు నెవ్వరే
 పాటియునిల్వఁగాగలరెఁప్రపంచమద్గురుమోలనంచుఁదాఁ
 బాటిలకుండుఁనొడ్లఁ దన ఁ పాలిటి దైవముగాఁగ నాతనిఁ
 నీటుగసంస్మరించుఁ గడుఁనేర్పునమోసపుభక్తిఁజూపుచున్.

ఉ॥ కుంటిదొఁగుడ్డిదోగురుఁడుఁ కోరినవిద్యను గొంతనేర్పఁ గై
 కొంటిని యభ్యసించితిని ఁ కోవిదులందఱు మెచ్చవిద్యనే
 గంటినటంచు గర్వమునఁ గన్నులు గానక గుడ్డిపక్షి బల్
 తుంటరియకాచు బెద్దలను ఁదూరదొడంగెను ధర్మదూరుడై

వ॥ అంతంగొండొక కాలంబునకు.

97

ఉ॥ గానమునేర్చినాడ, హరిఁ గాధలుఁజెప్ప క్రమంబెఱింగితిన్
 మానసమందు నే గురునిఁ మన్నన చేయుటికేలటంచు దా
 బూనఁడు బర్హి సద్గురునిఁపూజలు పూర్వమెనఁచినట్లు, యే
 దోనటనంపు వాలకముఁతో సరిఁబుచ్చును కాలమంతయున్

చ॥ గురుఁడగుబహిరాద్వరుఁడుఁకోరినయట్లయులూకశిష్యునిన్
 వఱలెడిరీతి గీతముల ఁ పద్ధతిఁ గొంత నెఱుంగజేసి, సు
 స్థిరమగుకూర్చిఁజూపుమరిఁచిత్తమునందునవానిమోస తా
 నెఱుంగడ యుత్తముల్ కపట ఁ మెట్టులెఱుంగుదు రయ్య
 పృథ్విలో.

ఉ॥ అంతయొనింతయోగురునిఁయండను విద్యలనభ్యసించి యే

కాంతమునందు సద్గురుని కన్నను మిన్నగ కీర్తిబొందఁగా
 జింతనఁజేసి యాపిదప జెన్నువహించిన సద్గురోత్తమున్
 వంతలఁగుందఁజేసిచెఱు ♦ పందలపోయుచునుండెదుష్టుడై
 వ॥ దివాంధుని చెడునడతలఁ గ్రమక్రమంబుగాదెలసి మయూ
 రంబిట్లు వితర్కింపఁ దొడంగె. 101

ఉ॥ తాకినవేలికేమరలఁ ♦ దాకినభంగి దలంపమీద మీ
 దై కనుపట్టె కీడులహా ♦ హా యిదిధర్మమె ఘూకమింతకున్
 బోకిరివృత్తిబూని నను ♦ బోరఁగవచ్చె నికీశ్వరుండె నా
 కీకలుషాత్ముచిక్కుల నొ ♦ కింతయుఁజిక్కకరక్షఁజేయుతన్

చ॥ గురువనిమత్సదాబ్జములఁ ♦ గోరిభజించియునిద్యనేర్చి యీ
 పరమ దురాత్ముడీ పగిది ♦ బద్ధవిరోధముఁ బూనిశత్రుడై
 గరువముతోడఁదిగ్రిమ్మరుచు ♦ కారులుప్రేలిదురుక్తులాడు శ్రీ
 హరికిని దాసుడేనయిన ♦ సంతముఁగల్గదె వానికింతటన్.

చ॥ భవరుజఁబాపునౌషధము ♦ పాపసమూహాఘనాళివాత మ
 త్యవగుణకాననాగ్ని విప ♦ డబ్బమదేభము భక్తమానసో
 త్వవఫలదంబు శ్రీహరి ను ♦ తంబదిగావున భక్తితోడ కే
 శవవరనామకీర్తనము ♦ సాధకమై వెసమృంచుఘూకమున్

క॥ అని యిటుల బర్హిమిక్కిలి
 మనమునఁ జింతించి దురభి ♦ మానుని శిష్యున్

గనుఁగొనఁ బాపంబని తాఁ

జనియెను నిజసదనమునకు ♦ శాంతాత్మకుఁడై. 105

గీ॥ పక్షికుల పాలకుండిట్లుఁ ♦ బలుకనచటి

వివినవాసుల ముఖ్యతా ♦ ద్విపము పికము

సరస హంసంబు శార్దూల ♦ శాబకంబు

పలికి రిట్టుల గరుఁడుని ♦ పక్షమూని. 106

చ॥ వనచరులార! యీఘనాని ♦ వాగ్గరిమంబునదోసమంతయున్

గనఁబడదయ్యెపల్కులనఁ ♦ గారసమొల్కెడికాన్యరూపమై

వినఁదగికర్ణయుగ్మముకు ♦ విందొనరించెడిసభ్యులార? స

జ్ఞననుతుఁడై నయీతనికి ♦ సాటియెనీచపుఁగోటమెంతయున్.

వ॥ అని యిట్టిభరాజ రాజహంస శాబకశార్దూల పికంబులు

దమతమ యభిప్రాయంబు లొసంగఁ దత్సభాంతరవాసు

లేక గ్రీవంబుగా నిట్లనిరి. 108

ఉ॥ ఈతఁడు మంచివాఁడు పర ♦ మేశ్వరభక్తియు రక్తిఁగల్గి వి

ఖ్యాతిని సంచరించు మన ♦ కాననమందున నెవ్వరెప్పుడే

రీతిని సాయమున్ నడుగ ♦ రివ్వన వారల కాప్తబంధుఁడై

చాతురిజూపికార్యములు ♦ చక్కబడన్ దగఁ జేయు నెప్పుడున్

చ॥ తెలియకమున్ను తాచెనటి ♦ దేబెకుగూబకుసాయమయ్యువే

ఫలితము నందజేసె పని ♦ పాటుల లోటిను మంతలేక నీ

పులుగులగేనికా కుమతి ♦ పూజలుఁజేయుటమానిదూషణం
బులుగుగడంగగాఁదొడఁగి ♦ పోకిరివృత్తిఁజరించె నీచతఁ.

మ॥ జనకద్రోహుఁడుమిత్రవంచకుఁడునా ♦ చార్యాత్మభగ్నుం
డుజే

వనరక్షౌర్యలబూజనీయుల దృణ♦ప్రాయంబుగాజూచిబల్
వనటల్గుందఁగజేసిలోకమునఁదా♦ బాపాత్ముఁడొకోటఁడి
వ్వనమందుండుటపాడిగాదుచెనటిఁ ♦ బారంగదోలుండికఁ

చ॥ పికమునుహస్తహంసమునుఁ♦బెబ్బులిశాబకముంఘనంబుగా
బకహీతుఁజూచితీవ్రముగఁ♦బల్కిన మాటల విన్నయంతనే
వికటమతిఁదివాంధుఁడట ♦ వేగమెవారలయిండ్లకేగి మీ
రకటమదీయశౌరవము♦నార్పఁగఁదిట్టుదురయ్యక్రూరతఁ

ఉ॥ సమ్మతి మీరలా గరుడ♦ చర్యలకుందగు సాక్షులొచు నే
రమ్ముకుఁశాత్రులొదురిక♦రాగలన్యాయ సభాస్థలంబునఁ
నమ్ముఁడటన్న మండి పడి ♦ నవ్యవిశౌరదులప్లు వానినిం
బొమ్మని తోసిపుచ్చిరి య♦ పూజ్యనిఁదిట్టుచు నెత్తిఁగొ
(ట్టుచుఁ.

ఉ॥ అంతనులూక మాపగిది ♦ నందఱిచేతఁ పరాభవంబుఁ దా
నెంతయుఁబొంది వేఱుగతి♦ నేదియుఁదోపక నేళ్ళమోముతో
శాంతినిబ్రొద్దుపుచ్చునయ♦ శాలిదయాద్ధృపికంబుకుఁపదా

క్రాంతుఁడుగాగఁదానపుడుఁగ్రమ్మర లేవఁగ నెత్తెనార్దుఁడై

గీ॥ భంగ మొందియుఁ గాళ్ళపై ♦ బడిన గూబ

గతికి జాలిఁగొని కోకిల ♦ కరుణగల్గి

భయము నొందకు నానుడులో ♦ బ్రకటనములు

మరలఁ గైకొందు వగవకు ♦ మానుభయము. 115

గీ॥ అనుచు నొకరీతి నుడివి తా ♦ నంధపక్షి

యేడ్పు చల్లార్చెఁగాని తా ♦ నెఱుఁగఁడెట్లు

సభనుఁ జెప్పిన మాటలు ♦ శాసనంబు

లయ్యె ననుమాట పికవరుఁ ♦ డాత్మలోన. 116

వ॥ అంత దివాభీతి చేయునదిలేక సిగ్గున మూలంబడి చింతి

ల్లుచుండ. 117

చ॥ ఖగపతి మాటలీవిధి వి॥ కాశముఁ జెందఁగ నావనంబున

సుగతిజరించు వన్యములు॥ సాంపుగ నాతని సత్కరించియా

పగతుఁడులూకుఁడంధుఁడని॥ పల్మరుఁదిట్టుచు గేలిసేయఁగా

మొగమునుఁ జూపలేక తల ♦ మోసిన యట్టులనుండె నిం

వ॥ ఆతరుణంబున

(టిలో.

చ॥ గరుడునివోలె వాగ్గరిమఁ॥ గాంచ నులూకుఁడొకింతచింతనా

భరిత మనంబునం దగిలి॥ ప్రౌఢ వచోరచనా విలాసు సం

దరిసెన మాత్మగోరి విబుఁ ధాన్వయు డేగలరాజు వీటికిఁ
 సరసతఁజేరి యమ్మహితుఁ సన్నిధికిఁజని భక్తి పెంపునఁ.
 మ॥ ఫలహారంబుల వక్కలాకులను దృఙ్ఘాస్తావయంనా మనఁ
 బలరంజేసితదంఘ్రియుగ్మములసాఁష్టాంగంబుఁగావించియా
 పలుకుల్ నేర్పి కృతార్థుఁ జేయఁగను సంఁ ప్రార్థింప నాడే .
 (గయుఁ

గలతంజెందిమృదూక్తులంబలుకునిఁష్కాపట్యచిత్తంబుతో
 మ॥ అరయ వరప్రసాదమగుఁ సట్టి మహత్తరవాగ్విభూతి యే
 గురువుల సేవ జేయసమఁ కూడునువీడుమువెట్టిభ్రాంతులఁ
 గురులు సమృద్ధిగా గలుగుఁ కోమలి యేవిధిగొప్పవెట్టినఁ
 వరలును శోభఁ మోపులగుఁ వారికి గోరికలున్నఁ జెల్లునే.

॥ ఒకని కల్మికి నీవేలఁ నోర్వలేవు?
 శిష్టులగు వారు నీవిట్లుఁ జేతువనుచుఁ
 జెప్పినను గూడ నమ్మనిఁ చెడ్డచేత
 లేలజేతువు? తత్ఫలఁ మేల గుడువ?

123

॥ అనుచు హితబోధచేయ దిఁ వాంధమగు త
 శ్యేనమును గూడ గరుడునిఁ చెల్మికాడె
 యనుచు విడనాడి యెంతయుఁ నాపుడగుటఁ
 బిలువ బంచెను రాబందుఁ బేర్మినంత.

124

మ॥ తిలదానంబులఁ బట్టుఁ బ్రేతముల కుంఁ దీర్థాగ్నులం ది
 (ర్పుపెం

జలతీరంబుల నీరుకానులకు చేఁ ♦ జాచున్ సవాముష్టి; నీ
 చులకున్ బెద్దయనంగఁ బేర్వడసి దుష్టుండొక్కఁడిక్లాననా
 స్థలిరాబందువు గూబ బంధుండొకఁడి ♦ చాఛరీతి వచ్చెన్
 (వడిన్.

• గీ॥ అటుల వచ్చియు దుఃఖించు ♦ సందపక్షి
 గాంచి చింతించి ధైర్యంబు ♦ గఱుపఁ దలఁచి
 తెక్కలల్లార్చి బంధుని ♦ నిక్కిజూచి
 “భయము నొండకు నేనుండ ♦ బాంధవుండ.” 126

చ॥ అనియిటురాపులుంగుమనఁమారఁగఁబల్కినగూబకంతసం
 జనితమునయ్యె ధైర్యము, వి ♦ చారము, గొంత నశించె
 (ప్రేత బం

ధునిఁగని సంతసించె, తనఁతోడుతఁగూడి విరోధివర్గమున్
 అనిఁదెగటార్పసాయము నుదంచితనీల యొనర్ప వేడుచున్

క॥ ఆపద గడవం బెట్టఁగ
 నోపిన ఘనుండొక్కరుండె ♦ యుర్విని మిత్రుం
 డాపగిది నన్ను నీవిపు
 డోపఁగ రాబంద! సమయ ♦ మొండొకటబ్బెన్. 128

గీ॥ ఎఱుఁ గుదువుకాదె నన్నెంత ♦ హీనముగను

కవివతంసంబు హం సంబు ♦ గాఱు లరచి
 చాటుచుండెడి వైఖరి ♦ సఖుఁ డ! సుంత
 యచటి వార్తలు నీవేగి ♦ యరయ నలయు. 129

గీ॥ నీవు నాతని పాలికి ♦ నెమ్మి నరగి
 నన్నుఁ బడదిట్టి యాతని ♦ నమ్మఁ జేసి
 మెలకువుగ వారిగుట్టెల్లఁ ♦ దెలసి రమ్మ
 పిదపఁ జూపెద నాప్రభ ♦ వెలుఁగుట్టెల్లా! 130

గీ॥ అనిన రాబందు నాకేల ♦ నయ్య! యిట్టి
 రట్టు? ప్రేతభూముల స్వేచ్ఛఁ ♦ బొట్టనింపి
 యడవి దిరిగెడు మనమేడ ♦ హంసమేడ
 తలలు మార్చెడి పని నీకుఁ ♦ దగదు వినుము. 131

ఉ॥ నావుడు గుడ్లగూబ నయ♦ సంబుల రక్తపుబొట్లు రాలఁగా
 నీవును నాకు నీతులను ♦ నేర్చెడి యంతటి వానివోదూవో?
 పోవకయున్నఁ జూడుమిక ♦ బొట్టకు నేదియుఁ బుట్టినీక నీ
 కావరమెల్లఁ దీసెదను ♦ కౌశిక మన్నను వెట్టిపక్షియో?

చ॥ అనిన రాబందు. 133

మ॥ ధనవాంఛా పరితృప్తుడై బడుగు,ని♦త్యానంద సుంధానుడై
 ఘనకాసారవిహారసంభ్రమములఁ ♦ గాలంబునుంబుచ్చు స
 జ్జనపూజ్యుండగురాజహంసమును స్వే♦చ్ఛారీతిదర్శించి“మి

మ్మనఘా! చూడగవచ్చినాడ మదిలో ♦ నానంద ముప్పొం
(గగఁ.

వ॥ అని నంత రాజహంస రాబందునింజూచి. 135

చ॥ పులుగ! యిటేల వచ్చితివి ♦ పోలఁగ నీదగు జాతియెద్ది! నీ
చెలువముజూడగామిగుల♦చిత్రము తోచెడి ప్రేతవాసనా
కలిత శరీరముఁ బొడగు ♦ గాఁగలకంతము గల్లు నీవునా
వలనను యెద్దికోరియిటు♦వచ్చితివోయెటుగంగఁజెప్పుమా!

వ॥ అని నంత రాజహంసంబు రాబందునింజూచి. 137

ఉ॥ ఏటికి సంశయంబు తడ ♦ వేటికి మీగరుడుండు నే డర
ణ్యాటులలోన యాబక దిఁవాంధులతోడను వైరమూని న
న్నేటుగ మిమ్ముఁదోడుకొని♦నేర్పన రమ్మనిబంపెగాన పో
రాటము నందునఁ గరుడ♦రాజునుఁజేరఁగరమ్మసత్వరఁ

క॥ అని యిటులఁ దోట్రు పాటున

జనితంబగు భీతిచేత ♦ జవముడిగిన యా

మనుజాశనుండు బల్కిన

విని హంసము వానితోడ ♦ వివరించె నిటుల్. 139

ఉ॥ శత్రుఁడొకండుమాగరుడ♦సన్నిధి నిఁవిహరించువాడె, యా
శత్రుల గిత్రులఁ శమన ♦ సన్నిధిబంపు, మనంగనిచ్చునే!

గాత్రము చిన్న భిన్నముగ ♦ ఖండము ఖండముజేయువాడు
(మూ

ర్మిత్రయమడ్డమైన శర ♦ ధిన్ బడినన్ వినువీధి కేగినన్.

మ॥ అకలంకాత్ముడ పాయశూన్యుడును ని ♦ త్యానంద సం
(ధాన సా

ధకుడై దీర్ఘవిచార సారమణియై ♦ తాత్పర్య సంయుక్తుడై

సకలజ్ఞ త్వమెఱింగి ప్రౌఢ బలుడై ♦ సాహిత్య సంపన్నుడై

ప్రకటింపంబడు వై నతేయు నముడై ♦ పాపాత్ముడౌ కో

(ట్రాడున్ 140

మ॥ శిరమున్ వంచుక ముండమోషినలెఁ దా ♦ జీవచ్ఛన ప్ర
(క్రియన్

దురితాత్ముండు దివాంధుడుండుఁగదె! క్రు ♦ ధ్ధండయ్య

(యుద్ధంబునన్

గరుడున్ బోరిజయింపఁగా గలఁడె ని ♦ క్కంబొప్పఁ బ్రా

(ణంబులే

కరణిన్ నిల్పుకొనంగ నేర్పు నకటా ♦ కాలప్రచో దాత్ముడై

గీ॥ గరుడు వరశక్తిఁదెలియని ♦ గురుడ గాను

మాకుఁ గీర్తిని నిల్పెడి ♦ మాన ధనుడు;

సమరమందున వెనుదీయు ♦ చవటగాడు

భయముఁ జెందఁడు మిన్నపైఁ ♦ బడినఁగాని 142

చ॥ వదరకు బొమ్మ నీవు నప♦వాదునివోలెను, తత్తరంబుతో
వదనములోనకంపుఁ జెడు♦వాక్కులుబల్కువై న తేయుఁడే
బెదరును లేక యుద్ధమునఁ♦జేతునుఁ దెచ్చునుమాకుఁజూడనా
మదయుతు గూబద్రుంచఁగల ♦ మాన్యుఁడు తానటజాలు
(బొమ్మిక.

వ॥ అంత రాబందు. 144

చ॥ పతిగతియించు ముండవలె♦పాపము వానికుయుక్తిసాగకన్
మతిచెడి బిక్కఁజచ్చి మరు ♦ మాటలుఁ బల్కకఁ“జిత్తు”
(మంచుదా

గతిచెడి రెండు రోజులకు ♦ గానన నీమనుజేరి గూబ తో
డుతనటహంసచేతలుఁగ♦డుంగడుదెల్పెనుసిగ్గునొందుచున్

గీ॥ గడ్డిఁ గఱచినరీతి యా ♦ కలుష మతులు

గూబ రాబందు గొక్కెర ♦ కొంపఁ గూలి

నట్టు లేదియుఁ దోపక ♦ నచట నిచట

నిశలఁ దిరుఁగాడు చుందురు ♦ నీచమతులు. 146

ఉ॥ పుట్టినవారుగిట్టుట ల॥ పూర్వముగాదు నిమిత్తమాత్రమై
తట్టును హేతుభూతములు ♦ తద్గతి ఘోరము సింహగేహ
(ముక్

మెట్టినవేళ తద్గతిహిణి ♦ మిక్కిలి పున్నెపురాసి పాపమా
పట్టునఁ బ్రాణముల్విడిచె ♦ వన్యములెల్లను గోడువెట్టఁగన్

ఉ॥ చుట్టపుఁజూపుగా గృహము॥జొచ్చిన వారిని నెవ్వరై ననుం
నెట్టన శౌరవించుటలు ♦ నీతియుఁ గీర్తియు నేరికై న ని
ప్పట్టున నృద్ధకేసరి య ♦ పార కృపానిధి చేసినట్టి యే
చెట్టది లేకయున్న గురు ♦ శిష్యులకుం గలహంబుజేకురెన్

ఉ॥ కాపున మీరలెల్లరు సు॥ఖంబుగ నుండగ నెంతురేని యా
కావరపుం దివాంధమును ♦ గాలిడ నీకుడు నింటిపట్ల నే
దో విపదబ్ధి యాచెనఁటి ♦ ద్రోయఁగఁ బూనియె నిచ్చకఁ
(బులన్

బోవుచు నిల్లుజేరునది ♦ ముప్పు ఘటింపక తీర దేరికిన్ .

ఉ॥ హెచ్చులు దొల్తబల్కును త్న ♦ యించును పిమ్మట నీచుఁ
(డైన యీ

తుచ్చపుగూబ నచ్చెలిమి॥తో జనులెందరొ నవ్వభ్రష్టులై

వచ్చిన యాపదల్ తలలు ♦ వచ్చినరీతిగ నయ్యెవాదికిన్
మచ్చికయొప్ప పాఠకులు ♦ మానస వీధి నెఱుంగ నెంతయున్

ఉ॥ సార విహీనమౌనుడులు ♦ సజ్జన వంచన ప్రిణరక్షణ
ధారులపైని శత్రుతయు ♦ దంభము కుత్సితవృత్తియందు స
ర్దారుఁడులూకుఁడంచు సత ♦ తంబు మనంబున జ్ఞప్తిగల్గియీ
క్రూరవిచారుఁ జేరకుఁడు ♦ కోవిద పాఠకులార మ్రొక్కెదన్

ఉ॥ చింతలువీడి శాంతమున ♦ శ్రీహరి దివ్య పదారవింద నా
చింతనజేయు వృద్ధ గురు ♦ సింహుల సింహమరాళరాజులన్
వంతల గుండఁజేసి పలు ♦ వైరము లోపల వారిదింపి రా
ద్ధాంతము జేయు గూబకును ♦ దార్మిక నె దుర్భరమైన
(కష్టముల్ . 152)

చ॥ పరమ నికృష్టతంజెడు ది ♦ వాంఛుని దుష్టపుగాదాకింత నీ
కరణివచించి పిన్నుట వి ♦ కాసవచోర చనాచమత్క్రుతిన్
వరలత్యతీయభాగమును ♦ వ్రాయుదుమీరలుసంతసంబుతో
సరసిదురాత్ము గూబగని ♦ నంతనె దూరముగాఁదొలంగుడి!

చ॥ ఇది పఠియించు వారలకు ♦ నే యశుభప్రదపక్షి జాతులన్
బొదలఁగబోదుదుశ్యకున ♦ పుంభయమెప్పుడు, గాకయున్న వీ

గాత్రము చిన్న భిన్నముగ ♦ ఖండము ఖండముజేయువాడు

(మూ

ర్తి త్రయమడ్డమైన శర ♦ ధిన్ బడినన్ వినునీధి కేగినన్.

మ॥ అకలంకాత్ముడ పాయశూన్యుడును ని ♦ త్యానంద సం

(ధాన సా

ధకుడై దీర్ఘవిచార సారమశియై ♦ తాత్పర్య సంయుక్తుడై

సకలజ్ఞ త్వమెఱింగి ప్రౌఢ బలుడై ♦ సాహిత్య సంపన్నుడై

ప్రకటింపంబడు వై న తేయు సముడై ♦ పాపాత్ముడౌ కో

(ట్రాడున్ 140

మ॥ శిరమున్ వంచుక ముండమోపివలె దా ♦ జీవచ్ఛన ప్ర

(క్రియన్

దురితాత్ముండు దివాంధుడుండుగడె! క్రు ♦ ధ్ధండయ్య

(యుద్ధంబునన్

గరుడున్ బోరిజయింపఁగా గలడె ని ♦ క్కంబొప్పఁ గ్రా

(ణంబులే

కరణిన్ నిల్పుకొనంగ నేర్పు నకటా ♦ కాలప్రచో దాత్ముడై

గీ॥ గరుడు వరశక్తిఁదెలియని ♦ గురుడ గాను

మాకుఁ గీర్తిని నిల్పెడి ♦ మాన ధనుడు;

సమరమందున వెనుదీయు ♦ చనటగాడు

భయము పెండున మిన్నునై ♦ బడినగాని 142

చ॥ వదరకు బొమ్మ నీవు నప ♦ వాదునివోలెను, తత్తరంబుతో
వదనములోనకంపుఁ జెడు ♦ వాక్కులుబల్కువై నతేయుఁడే
బెదరును లేకయుద్ధమునఁ ♦ బేరునుఁ దెచ్చునుమాకుఁజూడనా
మదయుతు గూబద్రుంచఁగల ♦ మాన్యుఁడు తానటజాలు
(బొమ్మికన్.

వ॥ అంత రాబందు. 144

చ॥ పతిగతియించు ముండవలె ♦ పాపము వానికుయుక్తిసాగకన్
మతిచెడి బిక్కఁజచ్చి మరు ♦ మాటలుఁ బల్కుకఁ“జిత్త”
(మంచుదా

గతిచెడి రెండు రోజులకు ♦ గానన సీమనుజేరి గూబ తో
దుతనటహంసచేతలుఁగ ♦ డుంగడుదెల్పెనుస్థిగ్గునొందుచున్

గీ॥ గడ్డిఁ గఱచినరీతి యా ♦ కలుష మతులు

గూబ రాబందు గొక్కెర ♦ కొంపఁ గూలి

నట్టు లేదియుఁ దోపక ♦ నచట నిచట

నిశలఁ దిరుఁగాడు చుందురు ♦ నీచమతులు. 146

ఉ॥ పుట్టినవారుగిట్టుట ల♦ పూర్వముగాదు నిమిత్తమాత్రమై
తట్టును హేతుభూతములు ♦ తద్గతి ఘోరము సింహగేహ
(ముక్

మెట్టినవేళ తద్దృహిణి ♦ మిక్కిలి పున్నెపురాసి పాపమా
పట్టునఁ బ్రాణముల్విడిచె ♦ వన్యములెల్లను గోడువెట్టఁగన్

ఉ॥ చుట్టపుఁజూపుగా గృహము♦జొచ్చిన వారిని నెవ్వరై ననుం
నెట్టన గౌరవించుటలు ♦ నీతియుఁ గీర్తియు నేరికై న ని
ప్పట్టున నృద్ధకేసరి య ♦ పార కృపానిధి చేసినట్టి యే
చెట్టది లేకయున్న గురు ♦ శిష్యులకుం గలహంబుజేకురెన్

ఉ॥ కావున మీరలెల్లరు ను♦ఖంబుగ నుండగ నెంతురేని యా
కావరపుం దివాంధమును ♦ గాలిడ నీకుడు నింటిసట్ల నే
దో విపదబ్ధి యాచెనఁటి ♦ ద్రోయఁగఁ బూనియె నిచ్చకఁ
(బులన్

బోవుచు నిల్లుజేరునది ♦ ముప్పు ఘటింపక తీర దేరికిన్ .

ఉ॥ హెచ్చులు దొల్తబల్కును తు ♦ యించును పిమ్మట నీచుఁ
(డైన యీ

తుచ్చపుగూబ నచ్చెలిమి♦తో జనులెందరొ నవ్వభిప్సలై

వచ్చిన యాపదల్ తలలు ❖ వచ్చినరీతిగ నయ్యెవాదికి

మచ్చికయొప్పు పాఠకులు ❖ మానస వీధి నెఱుంగ నెంతయు

ఉ॥ సార విహీనమానుడులు ❖ సజ్జన వంచన ప్రాణరక్షణ

ధారులపై ని శత్రుతయు ❖ దంభమా కుత్సితవృత్తియందు స

ద్దారుఁడులూకుఁడంచు సతః ❖ తంబు మనంబున జ్ఞప్తిగల్గియీ

క్రూరవిచారుఁ జేరకుఁడు ❖ కోవిద పాఠకులార మ్రొక్కెదన్

ఉ॥ చింతలువీడి శాంతమున ❖ శ్రీహరి దివ్య పదారవింద నా

చింతనజేయు వృద్ధ గురు ❖ సింహుల సింహమరాళరాజులన్

వంతల గుండఁజేసి పలు ❖ వైరము బోపల వారిదింపి రా

ద్ధాంతము జేయు గూబకును ❖ దార్మిక నె దుర్భరమైన

(కష్టముల్ . 152

చ॥ పరమ నికృష్టతంజెడు ది ❖ వాంఛుని దుష్టపుగాదాకింత నీ

కరణివచించి పిమ్మట వి ❖ కాసపచోరచనాచమత్క్రుతిన్

వరలత్యతీయభాగమును ❖ వ్రాయుదుమీరలుసంతసంబుతో

నరసిదురాత్ము గూబగని ❖ నంతనె దూరముగాఁదొలంగుడి!

చ॥ ఇది పఠించు వారలకు ❖ నే యశుభప్రదపక్షి జాతులన్

బొదలఁగబోదుదుశ్యకుస ❖ పుంభయమెప్పుడు, గాకయున్న వీ

రదనునవైన తేయుశుభఁ దంచిత నామము సంస్కరింప, వి
ష్ణుదయకు బాత్రులై సిరులఁ • శోభిలుచుండుదురెల్లపొ

(ద్వల౯. 154)

ఇది శ్రీహనుమద్దేవ దయారస లసత్కటాక్ష

కవితాధురీణ పంతము గోపనార్య పుత్ర

అంజనేయ కవి కృత దివాంధ

మ ను ప ద్య కా వ్య ము న

ద్వి తీ య భా గ ము

స మా ప్ర ము.

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.